

Nieuwe uitdaging te pakken, eerste prijs behaald? Mail naar magazine@villamedia.nl

ANARCHIST

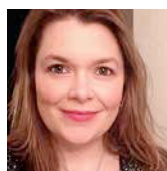
Van Melkertbaan tot leesvoer in het Witte Huis

■ Met zijn havodiploma niet op zak - die heeft hij nooit opgehaald - rolde **Adriaan Alsema** (40) ooit in een Melkertbaan als hulpje bij een lokaal radiostation. Tegenwoordig is hij eigen baas. Weliswaar gaat hij vroeg aan de slag (5.00 uur), maar hij kan wel 'lekker blowen, rukken en dutjes doen tijdens werktijd'. Daartussenin runt Alsema Colombia Reports. Het meest gerenommeerde Engelstalige nieuwsmedium over Colombia trekt zo'n 150.000 tot 250.000 bezoekers per maand. Na het lokale radiostation belandde Alsema bij Splts. Zijn werk in de narrowcasting en digitale media vond Alsema dusdanig saai dat hij besloot om naar de andere kant van de wereld te verhuizen. Naar Colombia, want daar zat ook de voormalige drummer van Alsema's postrock-band 'The Good-Looking Intellectuals'. Fijne bijzaak: 'Hier kosten koffie en sigaretten niks, dus je kunt hier de **Hunter S. Thompson** van de jaren 60 uithangen'. Bij gebrek aan goede (onafhankelijke) Engelstalige nieuwssites, richtte de anarchist colombiareports.com op. In 2008 begon de autodidact vanuit zijn appartement in Medellín met het vertalen van krantenartikelen, netjes met bronvermelding. Ondertussen prentte hij de '9 Core

Principles of Journalism' en de 25 geboden van journalist **Tim Radford** in zijn hoofd. Tegenwoordig publiceren Alsema, zijn vaste vrijwilliger en zijn gastredacteuren ook vaak eigen nieuws. Vroeger nam niemand de telefoon op als hij belde, nu wordt Alsema gelezen in het Witte Huis. Dat merkte hij toen de VS het visum van een Colombiaanse generaal introkken naar aanleiding van een stuk op zijn site. Dit soort maatschappelijke impact, daarvoor doet hij het natuurlijk allemaal? 'Nee hoor, ik wil gewoon geen saaie dayjob.' Dankzij wat aanvullend consultancy-werk kan hij zijn hoofd net boven water houden, maar toch zou hij voor geen goud terug willen naar het welvarende Nederland. 'Juist in een land waar de dood altijd zo dichtbij is, heb ik het gevoel dat ik meer leef.'

*Emiel van Dongen
en Renée van Heteren*

TRANSFERS

■ **Leo Fijen**, hoofdredacteur journalistiek en levensbeschouwing van KRO-NCRV, wordt per 1 juli directeur van Adveniat, een uitgever van verantwoorde en eigentijdse katholieke uitgaven op het gebied van de geloofseducatie. Fijen is historicus, journalist en publicist. Hij werkte onder meer als perschef van de Nederlandse Bisschoppenconferentie en als hoofd van de omroep RKK. Hij zal voor één dag per week werkzaam blijven bij KRO-NCRV als eindverantwoordelijke voor levensbeschouwing

■ **Harold Rimmelzwaan** is de nieuwe ad-interim voorzitter van het Nederlands Uitgeversverbond. Rimmelzwaan is de opvolger van Loek Hermans.

■ **Jan-Albert Hootsen** is sinds 14 maart aan de slag als correspondent bij het Newyorkse Comité ter Bescherming van Journalisten (CPJ). Hootsen gaat de agressie tegen journalisten en aanvallen op de persvrijheid in Mexico onderzoeken en documenteren. Journalisten die hulp nodig hebben kan hij in contact brengen met het CPJ en Hootsen gaat ook breder onderzoek doen naar de situatie van persvrijheid in Mexico. Het land staat bekend als gevaarlijk voor journalisten. De drugsoorlog in Mexico maakt het land al jaren onveilig. Er zijn al tienduizenden doden gevallen en journalisten die onderzoek doen zijn ook vaak slachtoffer.

■ **Helene van Santen** is per 14 maart redactiemanager bij Libelle Daily, het online platform van Libelle. Van Santen werkte al als plaatsvervangend redactiemanager naast haar online redacteurschap. Ze werkte in het verleden onder meer voor AT5, British Vogue, L'Officiel, Metro en Vriendin.

PRIJZEN

■ **De Belgische journalist Hugo Camps is benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau. Camps, die dit jaar dertig jaar medewerker is van Elsevier, kreeg de onderscheiding uitgereikt door de Nederlandse ambassadeur in Brussel. Naast zijn werk voor Elsevier leverde hij ook bijdragen aan NRC Handelsblad, De Morgen en Knack.**

■ **Manon van den Brekel heeft de Nieuwsprijs van de Fontys Hogeschool voor Journalistiek gewonnen. De journalist (inmiddels werkzaam bij het Eindhovens Dagblad) won de prijs voor een reeks artikelen over Indonesië die ze als freelancer schreef voor De Correspondent. De Nieuwsprijs is een prijs voor studenten die tijdens hun studie buitengewone producties maken die écht het nieuws halen. Naast een wisseltrofee (die de vorm heeft van een roepstoeter) krijgt Van den Brekel 1000 euro.**

■ **Omroep Brabant, L1 en Omroep West zijn winnaars van de Gouden NL-Award. Ze kregen de prijs voor een co-productie over Benno L. De film 'De Benno tapes, Over leven na de gevangenis'. Naast de Gouden NL-Award werden in diverse categorieën prijzen uitgedeeld: EIGEN NIEUWS: RTV Rijnmond - Nieuws: Grondwaterproblemen bij nieuwe snelweg A4. DUIDING: RTV Utrecht - Na het Nieuws: Botsende Bisschoppen. INNOVATIEVE VERSLAGGEVING: L1 - Mojo multi-camera experiment Nacht van Gulpen. BESTE RADIOGRAMMA: RTV Rijnmond - Herdenkingsuitzending Het Bombardement. BESTE TV-PROGRAMMA: Omroep Flevoland - Beeldspraak. DOCUMENTAIRE: Omroep Brabant, Omroep West en L1 - De Benno tapes. VERNIEUWEND: RTV Utrecht - De Ronde van Utrecht.**

VREUGDESPRONGETJE

Het 'compromis' dat Oostenrijk Magazine heet

■ De partner van bladenmaker **Emely Nobis** was het liefst met haar naar Oostenrijk verhuisd toen ze elkaar drie jaar geleden leerden kennen. Projectmanager **Frits Roest** koestert naast zijn gevoelens voor Nobis namelijk ook een warme liefde voor het land van 'The Sound of Music' en besneeuwde bergtoppen. Maar in plaats van in een Oostenrijks huis, investeren ze hun geld in iets heel anders: hun eigen tijdschrift Oostenrijk Magazine. 'Een compromis', lacht Nobis. 'Zo zijn we toch geregeld in Oostenrijk.' Het tijdschriftenschap ligt vol met landenmagazines. 'We hebben een vreugdesprongetje gemaakt toen we erachter kwamen dat er nog niets over Oostenrijk bestond', zegt Nobis. Vreemd eigenlijk, vindt ze. 'Er gaan jaarlijks meer mensen naar Oostenrijk op vakantie dan naar Italië.' Om die reden is het duo er dan ook van overtuigd een levensvatbaar initiatief in handen te hebben. Met het magazine willen Nobis en Roest

het eigentijdse Oostenrijk laten zien. 'Meer dan de clichés van bergen en schnitzels.'

Voor het nieuwe blad zegde Nobis halverwege vorig jaar haar baan als chef bij de Avrobode op. 'Noem het een mid-leven moment. Ik dacht; ik heb nog een jaar of vijftien te gaan in mijn werkende leven. Wat vind ik nou echt leuk?' Managen in ieder geval niet, was haar conclusie. Terwijl ze dat al jaren doet. Bij de Avrobode, als redactiechef bij Opzij en hoofdredacteur bij Avanta Magazine. 'Maar van managen gaat mijn hart niet sneller kloppen. Ik wilde weer schrijven en ik wilde iets eigens.'

Dat heeft ze nu. Drie jaar hebben Nobis en Roest het avontuur gegeven. Dan moet het ze een inkomen opleveren. Dus wordt er hard gewerkt aan de keukentafel in Hilversum. Aan de glossy, maar ook aan plannen voor merkextensions als kookboeken, kalenders, specials en een Duitse editie. Roest als uitgever. Nobis als schrijvend hoofdredacteur. Verantwoording leggen ze alleen af aan zichzelf. Dáár gaat het hart weer sneller van kloppen.

Linda Nab

